

ZŠ Jílové u Prahy

Scénář k rozhlasové reportáži s ing. Zbyňkem Šormem

- Vstup: v naší reportáži vám představíme vlastně mladého pamětníka. Vybrali jsme si totiž z historického pohledu nedávnou část naší minulosti – období normalizace. Abychom vše lépe pochopili v souvislostech, vrátili jsme se s naším pamětníkem Zbyňkem Šormem do nadějného roku 1968. Takto vzpomíná na svého otce:

Pamětník: To si velice dobře pamatuji, on se se svými kamarády velice hádal o ty změny v osmašedesátém, protože on říkal, že jako komunisti nemůžou dělat ty správné změny. Protože se na tom špatným podíleli.

- Vstup: jak viděl změny v 68 mladý student?

Pamětník: My jsme měli samozřejmě v té době jiné priority, naši kamarádi třeba byli na začátku prázdnin v tom osmašedesátém poprvé v Anglii, kde sbírali na brigádě jahody. Tam se mohlo jet na tu brigádu od 16 let a no my jsme se těšili na ten příští rok, jak pojedem no a tohle bylo naprostý utrnutí.

- Vstup: zeptali jsme se pana Šorma, jaký měl pocit, když se v jesenických lesích dozvěděl o okupaci spojeneckými vojsky v srpnu 68.

Pamětník: Byl to den jak každé jiné, za námi vždycky jak jsem říkal přijel hajnej a teď říká, že se střílí, různě po republice, a že co mohli slyšet v rozhlase, byl to šok prostě. Já jsem byl o rok starší než vy.

- Vstup: období, které následovalo, bylo obdobím normalizace – utahováním šroubů. Náš pamětník vystudoval, oženil se. Byl aktivním v církvi českobratrské evangelické a dostával se i k materiálům, které v té době nebyly společensky žádoucí.

Pamětník: To bylo na začátku – prohlášení Charty 77, mezi přáteli jsme diskutovali o tom, zda to teda podepsat nebo ne. Tehdy jsem to prohlášení nepodepsal, asi z hlediska rodiny jsem udělal dobře. Takže jsem občas přepisoval nějaké texty na stroji. Pak jsem je dával zas kamarádům a dál jsme to šířili.

- Vstup: v té době pro lidi žijící tady, za železnou oponou, bylo povzbuzením šíření samizdatové literatury, poslouchání rádia Svobodná Evropa, případně tajné schůzky, divadla a koncerty. V osmdesátých letech se situace částečně rozvolňovala a na začátku roku 1989 vznikaly další aktivity.

Pamětník: To prohlášení se jmenovalo Několik vět, takové kratší, jasnější a pádnější. No a tady už jsem se teda dlouho nerozhodoval a okamžitě jsem těch Několik vět podepsal.

- Vstup: Co se dělo v listopadu 1989 u nás v Jílovém?

Pamětník: Takový to větší bylo pak v pondělí sedmadvacátého, kdy byla generální stávka na podporu těch změn ve společnosti, a to už tedy jílovské náměstí bylo docela plné. No a právě po této stávce my jsme tady v Jílovém ještě s jedním kamarádem založili místní Občanské fórum.

- Vstup: Proč jste se rozhodl aktivně zapojit do revolučního dění?

Pamětník: Osobní zodpovědnost za to, že změny ve společnosti prostě se někdo ujme. Protože o svobodu a o změny se někdo starat vždycky musí. Protože jinak to jde do háje.

